

Bence, Üstad'ın sarığı korunduğu gibi, sakalı da korunabilirdi; sakal bırakmamasının ne gibi hikmetleri olabilir, bıyık bırakması tek başına sünnet midir?

Bediüzzamanın Hazretlerinin sakal bırakmaması "**zamanın hadiseleri gereği**" şeklinde yorumlanabilir. Kendileri yirmi sekiz yıl hapis ve sürgün hayatı yaşadıklarından bu sakal sünnetini ifa edememişlerdir. Asıl olan sakalı bıraktıktan sonra onun temizliğine düzenliliğine vs. hususiyetlerine dikkat etmektir.

Askerlik, memuriyet hayatı vs. sebeplerden ötürü günümüz şartlarında sakal bırakmak müşkil görülmektedir. Ancak tüm Nur talebeleri sakal bırakmak ve sair tüm sünnetlere tarafta oldukları herkesçe malumdur. Hem durumu müsait olan Nur talebeleri de zaten sakal bırakmaktadırlar. Üstad Hazretleri sakal konusunda şöyle diyor:

"Sakal meselesi ise: Bu bir sünnettir, hocalara mahsus değil. Bu millette yüzde doksan sakalsız olanların içinde küçükten beri sakalsız bulundum. Bu yirmi senedir bana resmî hücumlarda bazı arkadaşlarımla sakallarını kestirmeleriyle, benim sakal bırakmadığım, bir hikmet, bir inayet-i İlâhiye olduğunu ispat etti. Eğer sakal olsaydı, tıraş edilseydi, Risale-i Nur'a büyük bir zarardı. Çünkü ölecektim, dayanamayacaktım."

"Bazı âlimler 'Sakalı tıraş etmek caiz değildir.' demişler. Muradları, sakalı bıraktıktan sonra tıraş etmek haramdır, demektir. Yoksa hiç bırakmayan, bir sünneti terk etmiş olur. Fakat bu zamanda, dehşetli pek çok günah-ı kebîreden çekinmek için, bu terk-i sünnete mukabil, Risale-i Nur'un irşadıyla, yirmi sene haps-i münferit hükmünde işkenceli bir hayat geçirdik; inşaallah o sünnetin terkine bir kefarettir."(1)

Bazı âlimlerin içtihadlarına göre, sakalı bıraktıktan sonra kesmek haram. Ama sarık için böyle bir hüküm bulunmamaktadır.

Peygamber Efendimiz (asv) bazı hadis-i şeriflerinde, bıyıkların kesilmesinin veya kısaltmanın sakalın ise uzatılmasının fitrattan olduğu ifade ederken, bazı hadis-i şeriflerinde ise müşriklere benzememenin bir ölçüsü olarak tavsiye etmektedir. Daha başka hadis-i şeriflerinde de; kadınlara benzemeğe çalışan erkeklere Allah(cc)'nun lanetini istemektedir.

İşte âlimlerimiz bu konudaki bütün hadis-i şerifleri gözönünde bulundurarak **sakalı bırakmanın sünnet olduğu, zaruret olmadıkca bırakılan sakalı kesmenin tahrimen mekruh olduğunu** söylemektedirler.

Bıyık için ise, alimlerimizden bazıları, kesilmemesi ve sadece dudak uçlarından kısaltılması gerektiğini savunurlarken; bazı alimlerimiz ise, kadınlara veya müşriklere benzemek düşüncesi olmaksızın bıyıkların kazınmasını caiz, hatta efdal görürler.

Sakal bırakan kimselerin, sünnete göre bakımını yapmaları, sünnete hürmetin ifadesi olur. Bıyık meselesinde ise dinî ölçü, kılların üst dudağı kaplamaması, bıyığın herkesin kendi kaşının kılları uzunluğunda olması ve dudak hizasını geçmemesidir. “Bıyıkları kısaltın” hadisine uyan âlimler bıyıklarını ciltleri görünecek kadar kısaltmışlardır.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz; şayet sakal bırakılmış ise bıyığın olup olmamasının dinen bir sakıncası yoktur. Eğer sakal yok ise, bıyığın bırakılması daha uygun olanıdır.

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-I. \(24. Mektup\)](#)